

הזקו

ויאמץ לבבכם

שיעורו השבועי של מו"ר ועט"ר הגאון הגדול הרב צמח מאזוז שליט"א

השיעור משודר מידי שבוע בערוץ "קול ברמה" ביום ראשון בשעה 20:00 | השיעור נמסר ביום ראשון י"ז אלול התשפ"ו

השופט שואל: מה הבאת?!

מהו הסוד שמסתתר במילה "היום", ומהו הלקח שצריך ללמוד, מהפסד צורב והפרש של 'ארבע מאות קול'?! • מי לא יוכל לטעון 'יש לי פרוטקציה', ולאִיזה יום קשה דומה ראש השנה? • איזו "עיסקה" מנסה היצר הרע לשכנע אותנו לעשות עם ה', ומדוע היא לעולם לא תתקבל? • מי הלך ששים קילומטר בשביל קורט אחד קטן, ומה גרם ל'חפץ חיים' לבכות על כך בלב נשבר? • אם הנשמה חוזרת בסוף לאותו מקום שבו התחילה, בשביל מה בכלל כל הטרחה? • וגם: הסיפור של 'נחום איש גז' בפירוש חדש ועצה לחיים: כיצד הופכים 'חול' של עברות - ל'חרב' של מעשים טובים. • "דַּרְשׁוּ ה' בְּהִמְצָאוֹ!"

סוד "היום": מאיב ועד השונמית

בזוהר הקדוש (פרשת בא דף ל"ב ע"ב), שאנו קוראים השבוע ב"חוק לישראל" (יום ראשון לפרשת נצבים), ביאר שיש מקומות שהפסוק אומר "היום" בסתם, והדבר רומז על ראש השנה. בספר איוב כתוב (א' ו') "נִיְהִי הַיּוֹם" - ושם מדובר בראש השנה. בראש השנה נגזר - לא עלינו ולא עליכם - את כל מה שעבר על איוב. ביום הזה גם נגזרו גזירות טובות, כתוב בסיפור של השונמית (מלכים ב' ד', י"א), "נִיְהִי הַיּוֹם", שכאשר באה השונמית אצל אלישע הנביא, הוא התפלל עליה שתזכה לבן אחרי המון שנים שלא היו לה ילדים³, וביאר הזוהר שמדובר על ראש השנה. וכך גם כאן שכתוב "אַתֶּם נִצָּבִים הַיּוֹם" - בא לרמוז ליום ראש השנה.

המאזנים נפתחים - כמו בסוף החיים

הרמב"ם כותב בהלכות תשובה (פ"ג ה"א): "וכשם ששוקלים זכויות אדם ועוונותיו בשעת מיתתו, כך בכל שנה ושנה שוקלים עוונות כל אחד ואחד מבאי עולם עם זכויותיו ביום טוב של ראש השנה". מי שיש לו שכל, ומתבונן במה שהרמב"ם כותב כאן, הוא מבין שהמצב שלנו ביום ראש השנה - הוא כמו אדם גוסס חלילה, שנמצא לקראת סוף ימיו ועומד לעבור לעולם הבא. כמו שבזמן שהאדם מגיע לעולם הבא סופרים את כל המצוות, וחלילה גם את העוונות שלו - כך גם ביום ראש השנה עומדים לספור לנו את כל המצוות והעוונות שלנו.

המלפכדת של היצר הרע

כתוב במשנה באבות (פ"ד מ"ב): "בְּרוּךְ הוּא, שֶׁאֵין לִפְנֵינוּ לֹא עֲוֹלָה

ארץ אשר עיני ה' אלקיה בה

מורי ורבותי, שבוע טוב ומבורך. כמה הפחידו אותנו שעומדת להגיע סערה וסופה, גשמים מוגברים, נחלים שוטפים, וכל מיני מילים... והנה ברוך ה', הגענו ליום הזה ויש שמש זורחת, וכולנו שמחים. ברוך ה', הסופה שהתנבאו עליה ה'חכמונים' הלכה למדינות אחרות... ארץ ישראל היא: "אֶרֶץ אֲשֶׁר ה' אֱלֹהֶיךָ דָּרַשׁ אֶתָּה, תִּמְיֵד עֵינֵי ה' אֱלֹהֶיךָ בָּהּ, מִרְאשֵׁית הַשָּׁנָה וְעַד אַחֲרֵית שָׁנָה" (דברים י"א, י"ב). בעזרת השם יתברך שנזכר תמיד לסייעתא דשמיא, לעינא פקיא, לטובה ולברכה לנו ולכל עם ישראל.

פִּלְכֶם' - אין שום פרוטקציה!

נאמר כמה מילים דברי תורה¹. בעזרת ה' בשבת הזאת נקרא פרשת נצבים. בכל השנים, הקריאה של פרשת נצבים היא בשבת שלפני ראש השנה. המפרשים אומרים, כי חוץ מפשט הפסוק, יש כאן רמז שבאה התורה ללמד לנו - שאנחנו 'עומדים' למשפט לפני הקב"ה. 'כולנו!' וכפי שאומר הפסוק "אַתֶּם נִצָּבִים הַיּוֹם פִּלְכֶם לִפְנֵי ה' אֱלֹהֵיכֶם" (דברים כ"ט, ט) - אין מי שיוכל לומר 'יש לי פרוטקציה, אני לא עומד למשפט', אלא כולם עומדים למשפט לפני הקב"ה. וכפי שממשיך הפסוק: "כֹּאשִׁיכֶם, שְׂבֻטֵיכֶם, זִקְנֵיכֶם וְשִׁטְרֵיכֶם. כָּל אִישׁ יִשְׁתָּאֵל - מהגדולים ביותר עד לקטנים ביותר. "טִפְפֶּכֶם" - הכוונה לידים קטנים², "נְשִׁיכֶם" - גם הנשים עומדות למשפט לפני ה' ביום הגדול הזה. "וְגֵרָךְ אֲשֶׁר בְּקֶרֶב מִחֲנִיֶּךָ מִחֻטָּב עֲצִיךָ עַד שְׂאֵב מִימֶיךָ" - כולנו עומדים לעמוד בדין אצל הקב"ה.

1. לעילוי נשמת האחים הקדושים שלי, מרן ראש הישיבה רבי מאיר מאזוז, ומר אחי הגאון רבי רחמים מאזוז, בני מרת אמי כמסאנה ע"ה. יהי רצון שתהיה נפשם צרורה בצרור החיים, אמן.
2. יש ביאור, ש'טפכם' זה מלשון טינוף, כי הקטנים דרכם שהם מלוכלכים.
3. ועד היום אומרים שמכירים ויודעים היכן נמצא הבית של השונמית, ואלו שעוד לא זכו לילדים הולכים ומתפללים שם. המקום הזה מקודש.

וְלֹא שִׁכְחָהּ וְלֹא מִשָּׂא פָנִים וְלֹא מָקָח שָׂחָד". שואלים המפרשים: מה הכוונה שאין לפני הקב"ה 'מקח שוחד'? הרי זה דבר בלתי אפשרי, לשופט בשר ודם אתה יכול לתת מעטפה, אבל להקב"ה מה אתה יכול לתת, הרי הכל שלו, ומה התכוין התנא לומר?
אלא אומרים רבותינו, היצר הרע יכול להטעות אותנו ולומר: כן, תעשה 'עיסקה' עם הקב"ה, ותאמר לו: 'על המצוות שעשיתי - אל תתן לי שכר, ועל העבירות שעברתי - אל תתן לי עונש'. אבל זה לא יתכן, אין אצל הקב"ה 'מקח שוחד'. הקב"ה יתן לך עונש על העבירות שלך, ויתן לך שכר על המצוות שלך.

יום שְׁמִשְׁנָה אֶת הַחַיִּים

ובכן אנחנו עומדים לקראת יום גדול, יום שבידינו אנחנו יכולים לגרום לעצמנו שנה מאד טובה! עוד מעשה טוב, עוד מצוה, עוד חסד, וכך נזכה ל"ומצא חן ושכל טוב בעיני אלקים ואדם" (משלי ג'). וצריך לדעת ולהפנים את זה! הרבה לא יודעים ולא זוכרים את זה. יש אנשים שחושבים בטעות שראש השנה הוא סתם 'עוד חג', סבורים שזה כמו שלאומות העולם יש ראש השנה שלהם... אבל זה לא נכון, כי אצלנו ראש השנה זהו יום דין ומשפט ממש! ולכן כמה שנתכוון, כמה שנשתדל, כמה שנוכל למחוק עבירות שעשינו במשך השנה - יהיה לנו הרבה טוב.

מצוות התשובה - בהשג יד

הרמב"ם כותב לנו איך אפשר למחוק את העבירות. אומר הרמב"ם, הדבר תלוי בשלושה דברים: וידוי, חרטה וקבלה לעתיד. ואומר הרמב"ם שבפרשה הזאת, התורה מצווה לנו על התשובה. כך כותב הרמב"ם על הפסוק בפרשה (דברים ל', י"א): "כִּי הַמִּצְוָה הַזֹּאת אֲשֶׁר אֲנִי מִצְוֶה הַיּוֹם, לֹא נִפְלְאָה הוּא מִמֶּךָּ וְלֹא רָחֲקָה הוּא". משה רבנו אומר לנו שהמצוה של התשובה - היא לא דבר גדול מאד ולא קשה מאד. "לא בשמים הוא לאמר מי יעלה לנו השמימה ויסקה לנו וישמענו אתה ונעשנה. ולא מעבר לים הוא לאמר, מי יעבר לנו אל עבר הים ויסקה לנו וישמענו אתה ונעשנה. כי קרוב אליך הדבר מאד בפיה ובלבבך לעשותו" (שם י"ב - י"ד). 'קרוב אליך הדבר' פירושו בשני עניינים. גם לגבי "סור מרע" - אתה צריך להגיע להחלטה, להסכמה, להתחרט על העבר, ולהשתדל להתאמץ מעכשיו שלא לעשות עוד עבירות, וזה הפירוש 'קרוב אליך'. וגם לגבי "ועשה טוב" - ע"י שהאדם ישתדל לעשות עוד מצוה ועוד מצוה ועוד מצוה!

מרחק של ארבע מאות קולות

יש סיפור שיכול להמחיש היטב כמה חשוב לעשות כל השתדלות ומאמץ, ולא להשאר שאנן. זכורני לפני עשר שנים או יותר היתה מפלגה חדשה והיתה התמודדות פוליטית צמודה בין מופז לאשה בשם לבני. השניים התחרו ביניהם מי ישיג יותר קולות כדי להגיע למקום הראשון. מופז היה רמטכ"ל, והוא הפסיד את המקום הראשון ללבני תמורת ארבע מאות קולות. ארבע מאות קולות זה לא מספר גדול, ואם מופז היה מתאמץ עוד קצת היה משיג יותר, הוא יותר מוכר ומפורסם מלבני... אבל מה, הוא היה שאנן, היתה לו מחשבה מוטעית שלא צריך להתאמץ עוד, חשב 'ברוך ה' אני בסדר', והנה הוא הפסיד את המקום הראשון תמורת ארבע מאות קולות בלבד...

האדם יקח מוסר, לא יהיה שאנן ויאמר: 'זה בסדר, מספיק לי מה שיש לי', אלא אם אתה יכול תעשה עוד מצוה, עוד חסד, עוד בין אדם לחברו, ועוד בין אדם למקום. וכך תוכל להצליח ביום ראש השנה!

שְׁשִׁים קִילּוּמֶטֶר בְּעֶבֶר קֶרֶט טֶבֶק

מספרים סיפור יפה על ה'חפץ חיים'. בעיר ראדין - עירו של ה'חפץ חיים' - היה שם אדם שלא היה מספיק נורמלי, וכידוע יש

אנשים שאם הם רואים אדם לא נורמלי הם אוהבים קצת לצחוק עליו ולהרגיז אותו. היה בן אדם כזה בבית הכנסת של ה'חפץ חיים' - גדול ישראל. והנה בתפלת ערבית, בא משהו שהיתה לו קופסת טבק, הוא התחיל לעבור בין האנשים מאחד לאחד, וכל אחד לקח בשתי אצבעות שלו קצת טבק כדי להריח. ואז הגיע תורו של הבחור המסכן הזה שהיה לא כל כך נורמלי. אותו אדם שחילק את הטבק רצה קצת לעשות צחוק ואמר לו כאילו הוא רציני: "לא!! לך אנחנו לא נותנים". אמר לו אותו מסכן: "מה? אתה לא נותן לי? אתה חושב שאני עכשיו אחכה לך? אני יכול להסתדר בלעדיך. עכשיו אני אגש לחבר שלי ואני אקח ממנו". יצא אותו אדם מבית הכנסת, וחזר רק למחרת בבוקר בזמן שהיו בתפלת שחרית.

מה הוא עשה? הוא הלך לחבר שלו שגר במרחק שלושים קילומטר. עשה שלושים קילומטר הלך, שלושים קילומטר חזר, היה לילה, חושך, אבל הוא הלך... ולבסוף בא עם "נצחון" ביד, הוא הגיע בשעת שחרית, כאשר בין האצבעות שלו יש קמפוז טבק... אמר לאותו אדם שלא רצה לתת לו טבק: "נו, אני צריך אותך? ברוך השם, יש לי חבר בעיר הסמוכה, הלכתי אליו ונתן לי".

אלף שנים - וְקִמַּץ מִצְוֹת?

האנשים שהיו שם התחילו לצחוק קצת בקול. והרב ה'חפץ חיים' שישב במקום שלו, ראה קצת המולה ולכן שאל: "מה יש?" אמרו לו: "היהודי הזה הלך שלושים קילומטר הלך, שלושים קילומטר חזר, ברגל, בלילה, בחושך, בשביל להשיג קמפוז של טבק, אז אנחנו צוחקים מזה...". שמע את זה ה'חפץ חיים' והתחיל לבכות! אמרו לו: "הרב, על מה אתה בוכה?" אמר להם: "עכשיו כולכם צוחקים על האיש הזה שהלך וחזר שישים קילומטר בשביל דבר קטן - קמפוז של טבק. אבל הנה מובא בחז"ל (ע"ר ש"י יבמות ס"ג ע"ב ד"ה גוף, וחיגה י"ב ע"ב), שלפני שהאדם נולד הנשמה שלו נמצאת תחת כסא הכבוד. הנשמה חצובה מתחת כסא הכבוד. אתם יודעים כמה מרחק יש לנו מכאן, מכדור הארץ עד כסא הכבוד? מהלך של יותר מעשרת אלפים שנה!"⁵

אמר להם ה'חפץ חיים': "כולנו עשינו לא רק ששים קילומטר, אלא באנו ממרחק של יותר מעשרת אלפים שנה - מתחת כסא הכבוד עד לעולם הזה, ומה הבאנו? הבאנו הרבה מצוות או רק מעט?" אם האדם יחשוב קצת, יראה שחלילה לפעמים עלול האדם לטרוח כל כך הרבה, ולחזור ח"ו עם נשמה שיש בה רק מעט מצוות. ואז יאמרו לאדם אחרי מאה ועשרים: "ירדת מתחת כסא הכבוד עד לארץ מהלך של עשרת אלפים שנה. מה הבאת ביד?"! כאשר יגיע זמנו של אדם והוא יחזיר נשמתו להקב"ה, הקב"ה ישאל אותו: מה הבאת ביד? קמפוז של טבק? מעט מאד מצוות? כל הטרחה הזאת בשביל דבר קטן? על זה בכה ה'חפץ חיים'!

מִסַּע חוֹבֵק עוֹלָם לְנִקְי הַבּוֹשָׁה

מרן הבית יוסף זכה במה שלא זכו אחרים. היה לו מלאך - 'מגיד' שנברא מקריאת המשיגות שלו, והיה כל יום בא אליו ומביא לו "חדשות" מהעולם העליון, מרן כתב אותם בספר מיוחד 'מגיד מישרים'. יום אחד (י"ד טבת, נדפס בספר מגיד מישרים פרשת בראשית) מרן הבית יוסף שאל את המגיד ואמר לו: אני לא מבין, נולד תינוק ועובר נסיונות בחיים חיותו עד זקנה ושיבה, ואם זכה (ולא כולם זוכים...), הנשמה שלו שהיתה מתחת כסא הכבוד - חוזרת לתחת כסא הכבוד. ולכאורה, בשביל מה כל הטרחה הזאת? אם בשביל להיות תחת כסא הכבוד, הרי הוא היה בהתחלה מתחת כסא הכבוד?

המגיד ענה לו ואמר: לפני כן אדם נמצא תחת כסא הכבוד בבושה. כי מה לו להיות במקום גדול כזה? איזה דבר גדול הוא עשה שהוא נמצא כאן? יש לו 'נהמא דכיסופא' - לחם של בושה. מה עושה הקב"ה? נותן לבן אדם לבוא לעולם הזה ולעבור

4. אני זוכר שגם בתונס היה דבר כזה, אנשים היו באים עם קופסת טבק ועוברים מאחד לאחד ונותנים, כל אחד לוקח קצת בשתי אצבעות שלו ושם באף. כנראה זה דבר שהיה מצוי בעבר הרבה. אגב, כאשר באו לאבי מורי איש מצליח, אומרים לו "כבוד הרב" ומציעים לו טבק, מפני הכבוד היה לוקח את הקופסה כביכול מריח בה ומחזיר. היו מפצירים בו: "הרב, תקח, תקח", אז אבא היה אומר להם: "אני לא מכניס חולות לאף שלי...". אבא לא היה רוצה להכניס טבק באף.

5. הגמרא אומרת במסכת חיגה (דף י"ג ע"א): מהארץ עד לרקיע מהלך חמש מאות שנה, והרקיע עצמו עבה בגובה חמש מאות שנה, ובין רקיע לרקיע מהלך חמש מאות שנה. והרי יש שבעה רקיעים, ומעליהם חיות הקודש והאופנים, ועד לכסא הכבוד יש יותר מעשרת אלפים שנה.

נסיונות, וכאשר האדם מתגבר עליהם, הנשמה שלו חוזרת למקום הגדול הזה - "עין לא ראתה אלקים זולתך" (ישעיה ס"ד, ג') - תחת כסא הכבוד, בזכות ולא בבושה.

איך לנצח בקרב של החיים

מי שלא השתדל, ולא עשה מצוות ומעשים טובים כמו שצריך, הוא עלול לחזור לעולם הבא עם "קמצוץ של טבק", עם מעט מצוות. מה באמת צריכים לעשות? מצד אחד 'סור מרע'. האדם תמיד יכין את עצמו, בא לו יצר הרע (לכולנו יש יצר הרע, גם לאנשים הגדולים יש יצר הרע...), מה יעשה האדם כדי להתגבר עליו? התורה אומרת (בראשית ד', ז'): "וְאֵלֶיךָ תִּשְׁקָטוּ, וְאַתָּה תִּמְשָׁל בּוֹ" - התשוקה של היצר הרע, התענוג והכיף שלו, זה חס ושלום להכשיל אותך. אבל הקב"ה שהוא אמת ותורתו אמת, הוא הבטיח לנו "וְאַתָּה תִּמְשָׁל בּוֹ" - הוא נותן לך את הכח שתוכל להתגבר עליו. ואם האדם לא מתגבר על יצר הרע, זאת אומרת שהוא אשם, כי יש לך את הכוחות מהקב"ה להתגבר עליו.

"וְאַתָּה תִּמְשָׁל בּוֹ"

משל למה הדבר דומה? למי ששלחו אותו להיות בחזית מול החמאס, מול הארורים האלה. יש בידו 'רובה' והוא רואה אויב. נו, מה אתה מחכה? מהר תחסל אותו! אם האדם יושב ככה ויגיד: 'מה אני יכול לעשות?', חס ושלום הוא עלול לבוא לסכנה. יש בידך כח, אתה יכול להתגבר על יצר הרע! וזו חובתנו!

"שְׁנִיתִי ה' לִנְגְדִי - וְנִצַּחְתִּי"

מה לעשות באמת ליצר הרע שמפתה אותנו? צריכים לזכור דבר אחד, מה שאמר דוד המלך בתהלים (ט"ז, ח'): "שְׁנִיתִי ה' לִנְגְדִי תִּמְדִּי, כִּי מִיְמִינִי בַּל אֶמּוּט". לשים את הקב"ה מול העיניים, לא לשכוח שאתה עומד לתת דין וחשבון לפני מלך מלכי המלכים הקב"ה, ואז לא נופלים. יחשוב האדם, מה יש לך לענות? 'שיש יצר הרע?' הקב"ה יגיד לך: 'כן, אבל נתתי לך רובה להרוג אותו'. וְאַתָּה תִּמְשָׁל בּוֹ" - למה לא משלת בו?

מה נדבר ומה נצטדק?

האדם צריך לדעת, כאשר בא לו יצר הרע, יזכור את הדקות שהוא עתיד לעמוד לפני הקב"ה אחרי מאה ועשרים. וישאל את עצמו: יש לך תשובה לענות? אם יש לך תשובה לענות - בבקשה, אבל האמת היא שאין שום תשובה! ולכן האדם צריך להתגבר בזמן שבא יצר הרע להכשיל אותו, ובמה שנכשלנו, יש לנו את דרך התשובה.

אין לה מעצור להושיע

בגמרא במסכת תענית (דף כ"א ע"א) יש את הסיפור הידוע על נחום איש-גם-זו. הבה נתבונן רגע במעשה הזה כפי שמספרת הגמרא. נחום איש-גם-זו היה מלומד בנסים. יום אחד רצו לשלוח איתו קופסה מלאה יהלומים לקיסר, בשביל שיבטל גזירה ויהיה טוב לעם ישראל. הדרך עד לעיר של המלך היתה ארוכה, לכן באמצע הדרך הוא עצר והלך לנוח באיזה בית מלון שהיה שם. בעל בית המלון שמע שעם ישראל שלחו את נחום איש-גם-זו עם קופסה מלאה יהלומים, והוא חיכה עד שהוא ילך לישון. בבית מלון נותנים לך מפתח לחדר, אבל גם להם יש מפתח (לכן בזמן שאתה נכנס לחדר, צריך להכניס את המפתח בפנים, כדי שלא יוכלו לפתוח לך מבחוץ...), הם באו בשקט, ופתחו את הדלת, נכנסו, וגנבו את כל היהלומים שנמצאים שם, ומילאו את הקופסה בחולות. נחום איש-גם-זו קם בבוקר, לא חשד בכלום. הקופסה היתה כבדה כמו שהיתה. הלך והגיע עד לקיסר. אמר: "אדוני הקיסר, הבאתי לך מתנה מעם ישראל". הקיסר פותח, ורואה חולות, ומיד כעס מאד הקיסר ואמר: "מה?! היהודים באו לצחוק עלי?! ומרוב עלבוננו רצה להעניש את כל היהודים.

אבל נחום איש-גם-זו היה מלומד בנסים. בא אליהו הנביא ואמר לקיסר: "אדוני המלך, אדוני הקיסר, אני חושב ששלחו לך כאן חולות מיוחדים - שלחו לך את החולות של אביהם - אברהם אבינו שיש בו כח סגולי מיוחד.

אברהם אבינו כאשר היה הולך להלחם, היה זורק חולות על האויבים שלו, והחולות היו פורחים ועפים כמו חרבות והורגים את כל האויבים שלו".

המלך אמר: "אולי, בוא ננסה". באותה תקופה המלך היה במלחמה עם מדינה אחרת, ואמר: "בואו, תקחו את הקופסה הזאת לשדה המלחמה". הלכו לשם והתחילו לזרוק מהחולות על האויבים, והנה האויבים נופלים כמו זבובים!

המלך מאד שמח ואמר: "הו נחום, תודה רבה על המתנה הגדולה שהבאת לי. כמה זמן אנחנו נלחמים ולא הצלחנו, רק עם החולות שלך הצלחנו". המלך הורה למלאות את הקופסה שלו באבנים טובות ומרגליות, ושלח אותה לשלום.

כִּרְה שַׁחַת בְּה יִפֹּל

בדרך חזור, הלך נחום איש-גם-זו וישן באותו בית מלון. בעל הבית מלון רואה שהוא חזר שמח ורגוע, שואל אותו: "אדוני, נו, איך היתה הפגישה עם המלך?". אמר לו: "אני הבאתי באמת יהלומים, אבל כאשר הגעתי לקיסר ראיתי שבקופסה שלי פתאום יש חולות. המלך עמד לכעוס עלי, אבל בא אליהו הנביא, והיה שליח מהמלך, ואמר לו כך וכך". התפלא בעל המלון, אבל חשב שכנראה יש לו חול מיוחד שיכול להפוך לחרבות. מה עשה? קם למחרת בבוקר, סתר את ביתו, מילא משאית חולות והלך למלך. אמר לו: "תשמע, החולות שהביא לך הרב של היהודים - נחום איש-גם-זו זה שלי. אני לא הבאתי לך עכשיו רק קופסה אחת, אלא משאית שלמה מהחול המיוחד הזה". לקחו את החולות האלו וניסו אותם על האויבים, אבל שום דבר לא קרה. מיד לקחו את בעל בית המלון הזה, שהוא גנב את היהלומים של נחום איש-גם-זו, והרגו אותו.

חול פשוט?! - מה שמסתתר מאחורי הספור

אומר הצ"ח: ודאי שהמעשה הזה אמת, אבל בנוסף לפירוש הפשטי, המעשה הזה בא לומר לנו משל ומוסר לאדם. נחום איש-גם-זו - זו הנשמה (נחום איש-גם-זו היה צדיק, ולכן הנמשל הוא נשמה). והקב"ה שלח נשמה לעולם בשביל לעשות עוד מצוות ומעשים טובים, זו המטרה לשמה האדם בא לעולם.

אבל הנה בא האדם לבית המלון, בית המלון זה רמז לעולם הזה, כמו שהאדם לא גר בבית מלון, האדם נוסע בדרך, וכיון שהוא צריך ללון שם יום, יומיים-שלושה, לכן הוא הולך לבית מלון - כך האדם בא לעולם הזה לזמן קצר, 'פרוזדור'. אלא שאז באים גנבים, וגונבים לו את כל האבנים הטובות והמרגליות - זה רומז שהיצר הרע מפתה את האדם שלא להתעסק בתורה ובמצוות ומעשים טובים, אלא בשטויות ובהבלים שיש בעולם הזה.

והנה מגיע הזמן שהנשמה חוזרת להקב"ה, כמו נחום איש-גם-זו שבסוף הגיע לקיסר, כך האדם עתיד להגיע להקב"ה אחרי מאה ועשרים. הקב"ה מסתכל: "נו נשמה, מה הבאת ביד?". הביאה ביד חולות. שואלים אותו: "מה? זה מה שהבאת? חולות?".

לקבל בראש השנה ארְגֵז של יהלומים

במשל - מגיע 'אליהו הנביא' ומגלה שזה עפר של אברהם אבינו. ובנמשל - באים 'מלאכי השרת' ואומרים להקב"ה: "רבונו של עולם, נכון אתה רואה חולות, אתה רואה שאין כאן מעשים טובים, אבל יש 'תשובה'. נתת לעם ישראל תשובה. האדם יכול לחזור בתשובה ולהפוך את כל העבירות למצוות".

ואז אומר הקב"ה: "בוא נבדוק אם באמת הנשמה הזאת עשתה תשובה". לקחו את החולות האלו וזרקו אותם על האויבים, ואז הם נעשו חרבות. "הו, באמת כאן הנשמה הזאת עשתה תשובה.

חותם הקודש קדושה בכל אות

בפיקוח הרה"ג מצליח חי מאוזן שליט"א

מכירה כל סוגי התפילין והמזוזות
נכתב ע"י תלמידי חכמים ויראי שמים

עמנואל קודש
0533151365

כתב מרהיב ומהודר

אספקה מהירה
ייעוץ והכוונה

ובאמת, בפרט בימים אלו צריך לדעת כחה של תפלה, לא העיקר לקרוא מהר מהר ולסיים כאילו זה משא כבד על הכתפיים... חס ושלום, אלא להאמין שבתפלה אנחנו יכולים לעשות הכל, בתפלה אנחנו יכולים לבטל את כל הגזירות שבעולם! ולכן, בואו נשתדל!

יהי רצון שהקב"ה יזכה אותנו לחזור בתשובה שלימה לפניו, להתפלל מכל הלב, ונזכה כולנו לשנה טובה ומבורכת. ה' יברך את כל אחד מעם ישראל במה שהוא צריך. מי שצריך זיווג, מי שצריך בנים, מי שצריך פרנסה, מי שצריך חכמת התורה, מי שצריך עזרה בכל דבר - הקב"ה יכול הכל!

יהי רצון שנזכה להתקרב לפניו יתברך, ונזכה לשנה טובה ומבורכת, כתיבה וחתומה טובה, אמן ואמן.

ולכן תמלאו לו את כל הארגז הזה באבנים טובות ומרגליות". אמרו רבותינו במסכת יומא (דף פ"ו ע"ב), **מי שזוכה וחוזר בתשובה, הקב"ה מחשיב לו את כל העבירות שלו למצוות.**

להתחזק ולכון בתפלה

כמו שאמרנו בפתח הדברים. אנחנו נמצאים כמה ימים לפני ראש השנה. והקב"ה עומד במשפט על כל אחד ואחד. כל אחד ואחד מאיתנו יודע את השגיאות שלו, את המצב שלו בתפלה, יבדוק האדם את עצמו איך הוא מתפלל. **האם הוא משתדל להבין מה הוא מדבר בתפלה?** כשהוא אומר: "אתה חונן לאדם דעת ומלמד לאנוש בינה, חננו מאתך חכמה בינה ודעת; השיבנו אבינו לתורתך וקרבונו מלפנינו לעבודתך". **האם הוא מתבונן במילים שהוא מוציא מהפה?**

שואל ושאל

תשובות בקצרה ממורנו הרב שליט"א

וידוי בין התקיעות

שאלה: בענין הוידוי בין התקיעות בראש השנה, האם נכון להתוודות בפה או בהרהור? וכיצד נהג מר אביו זצ"ל?
תשובת הרב: בפה.

תשליך במעין נובע

שאלה: היכן נהגו בתנוס לערוך את סדר התשליך?
תשובת הרב: היו לנו בארות נובעים מים חיים. ורציתי לעשות בשיבה כזה אלא שלא יכלו לתת לנו מחיר.

ענני אלקה דמאיר

מרן ראש הישיבה שליט"א קיבל השבוע בשמחה את ספרו החדש של אחיו מרן רבנו הגדול זצוק"ל שיצא לאור ממכשח הדפוס - ספר הסליחות 'בית נאמן', חידושים וביאורים בנוסח הסליחות מכתב ידו של רבנו הגדול זצ"ל.

מרן ראש הישיבה שליט"א השתתף השבוע בשמחת בר המצוה לכבוד **מיכאל סוויד**, בנו של הנגיד **שמואל סוויד** מארה"ב, מתומכיו הישיבה. שנערכה בישיבתנו הקדושה כמחווה והוקרה למשפחה הכבודה.

יו"ל ע"י: ישיבת "כסא רחמים"

המרכז: רח' הרב עוזיאל 26 בני ברק | 1700-50-51-52

עורך: הרב דוד נחום הגהה וביקורת: הרב יהושע כהן

להערות והארות: a0733718074@gmail.com | ליצירת קשר: 0533-121357

לקבלת העלון במייל שלחו בקשה ל: ktr1700505152@gmail.com

